

Brüsszelben szemben a forgalommal

2025 március 17. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

NEM MINDEN ARANY – Továbbra sem tudjuk a választ, hogy Magyar Péter és a Tisza továbbra is támogatná Ukrajna harcát vagy sem?

Van az a vicc, amikor a kezd? rádióriporter él?ben jelentkezik be tudósítani az autópályáról. – Kedves hallgatóim!

Egy ?rült hajt szembe a forgalommal! Atyaisten! Nem is egy, már kett?, nyolc, tíz… Nos, ilyen érzés keríti hatalmába az embert, amikor arra gondol, az az Európai Unió, amelynek egyébként tagja, ?rületes sebességgel repeszt minden józan gondolkodású nagyhatalommal és egyébként állampolgárral szemben is, amikor a szomszédunkban dúló orosz–ukrán háborúról van szó.

Már önmagában az a tény, hogy

a brüsszeli elit az elmúlt években minden mást háttérbe szorítva csak arra koncentrált, hogy egy nem uniós tagállam harcát megnyerje, hajmereszt?. Végül is közel 450 millió ember él ebben a közösségben, akiknek még akkor is a b?rükön érezhet? problémát okoz a szomszédban dúló háború, ha Brüsszel nem tüzeli azt átvitt és szó szerinti értelemben egyaránt.

Hiszen a probléma nem azzal van, ha humanitárius segítséget nyújtunk annak, akinek szüksége van rá, éljen a világ bármely szegletében. Ezt pedig Ukrajna az elmúlt években feltétel nélkül megkapta, egyébként Magyarországtól is: annak a közel hétmillió ukránnak, akik a háború kitörése óta menekülni kényszerültek, hazánk nemcsak tranzit-, hanem célország is.

A probléma azzal van, hogy az Európai Unió és a Biden vezette Egyesült Államok gerjesztette a háborút azzal, hogy fegyverekkel és hader?vel támogatta az ukránokat, így még sok ezer ártatlan ember halálát okozva. Gondoljanak csak bele, ha két ember az utcán ökölharcba kezd és baseballüt?t adunk az egyik vagy a másik kezébe, az indulat nem csitulni fog, hanem elmérgesedni. A béke felé nem ez az út vezet.

Márpedig Donald Trump elnökségével a világnak az a fele, amely ezt látja, kizárólagos megoldásként öles léptekkel halad els? körben a t?zszünet felé, amiben így vagy úgy, de a háborús felek között is konszenzus van. És ha már a fegyvereknél tartunk:

az USA és az unió nem csak fegyverekkel és pénzzel támogatta az ukrán–orosz vérontást. A média és a tömegkommunikáció minden lehetséges eszközével propagálta a háborút a legkülönfélébb civil és egyéb szervezeteken keresztül. És persze nemcsak a háborút, hanem számos olyan politikai célt is, amellyel ellenfelei pozícióját gyengíteni tudja. Így jutunk el a USAID-botrányhoz, amelyr?l mostanra elkészült az els? jelentés.

A szervezet 2021-ben meghirdetett Közép-Európa Program (CEP) keretein belül a térség nyolc országa számára 35 millió dollárt különített el „politikai nyomásgyakorlás céljára”. Ezt azért igen nehéz másként magyarázni, mint amit jelent. Költött egyébként másra is a USAID: csaknem tízmillió dollárt arra, hogy transznem? egereket, patkányokat és majmokat hozzanak létre. Vajon miért? Van erre épesz? magyarázat?

De vissza az Európai Unióhoz és a háborúhoz. Még azel?tt, hogy Trump, Putyin és Zelenszkij között megszületett volna a t?zszünetre vonatkozó feltételrendszer kidolgozásának terve,

Brüsszelben rendkívüli csúcstalálkozót tartottak, ahol 26 tagállam igennel szavazott arra a határozatra, amely szerint minden módon támogatni akarják Ukrajnát a harc folytatásában. Egyetlen tagállam, Magyarország vétózott csupán, megmentve egyébként az Európai Unió teljes lakosságát egy újabb, esztelen vállalástól.

És persze van az egészben egy furcsa paradoxon is, hiszen ezzel párhuzamosan Ursula von der Leyen jóformán személyes missziójának tekinti, hogy az ukránok csatlakozzanak az unió közösségéhez: ennek pedig deklarált feltétele a béke. Miért támogatnánk ?ket akkor a háború folytatásában? Most akkor ki megy szembe az autópályán?

Van itt még valaki, aki szintén valahol a leállósávban kóválygog és nem nagyon találja magától az irányt:

Magyar Péter és egyszemélyes pártja, a Tisza, amely továbbra sem tudja eldönteni, hogy merre van az arra. Persze hogyan is lenne rá képes, amikor identitás nélküli és elvtelen. Például mi történt volna, ha Magyar Péter az ország miniszterelnöke akkor, amikor azon a bizonyos uniós csúcson nyilatkozni kellett volna az Ukrajnát feltétel nélkül támogató javaslatról? Aláírja vagy sem? Mit gondol a Tisza Párt vezet?je a szomszédunkban dúló háborúról?

Már csak azért is feszít? a kérdés, mert a Magyar Péter vezette formáció fennállása óta teljesen ellentétes információkat ad a konfliktussal kapcsolatban. Bejárta például a magyar sajtót az a fotó, amin a tiszás EP-képvisel?k az ukrán zászló színeit viselve ülnek a parlamenti padsorok között – azt gondolná az ember, hogy ez

egyfajta kiállás. Ugyanakkor a héten egészen szürreális eseménynek lehettünk tanúi ugyanebben a kérdésben: Magyar Péter ugyanis aláírta azt az uniós dokumentumot, amely egyetért Ukrajna további támogatásával. Majd nem sokkal kés?bb lekapta mind a tíz körmér?l Roberta Metsolát, az EP elnökét, mert állítása szerint ? nem szignózta ezt a dokumentumot, Dömötör Csaba hamisította oda a nevét. Még azt is számonkérte a brüsszeli bürokrácián, hogy miért olyan k?korszakiak, hogy ha rákerül a neve valamilyen dokumentumra, nem küldenek róla külön értesítést, mint „a bank, amikor a számlán pénzmozgás történik”. Teljesen lehetetlen és zavaros ez a történet, ami pedig még ijeszt?bb, hogy Magyar Péter konzekvensen kiáll a saját hazugságába ágyazott hülyesége mellett.

Arra a kérdésre azonban továbbra sem tudjuk a választ, hogy akkor ez most azt jelenti, hogy Magyar Péter és a Tisza továbbra is támogatná Ukrajna harcát vagy sem? Mi a válasz? Engem speciel ez sokkal jobban érdekel, mint az, hogy az éj leple alatt ki írhatta rá az Európai Unió fennállásának eddig példátlan módján Magyar Péter nevét egy olyan dokumentumra, amit ? egyáltalán nem támogat. Vagy igen? Elmebaj!

Március 15-én az ország a ’48-as szabadságharcosaira emlékezett. Azokra, akik akkor mindenüket a hazáért áldozták fel. Nem slimfit öltönyben, bel?tt séróval kiabáltak hülyeségeket egy méregdrága színpadon állva, biztonsági ?rök gy?r?jében, akik a magyar sajtó képvisel?it lökdösik. Nem külföldi nyomásra lobogtatták a magyar zászlót. És nem árultak méregdrágán kulacsot meg vágódeszkát Pet?fi arcképével, s?t, ha valamit aláírtak, akkor vállalták a döntésükért a felel?sséget. És ami a legfontosabb, semmi pénzért nem árulták volna el a bajtársaikat, utolsó leheletükig, a szívükb?l, fizikai korlátaikat messze túllépve küzdöttek egyenes gerinccel a magyar emberekért.

Orbán Viktor miniszterelnök tegnap arról beszélt, külön helyet kapnak a pokolban azok, akik külföldi érdekek szolgálatában árulják el a saját hazájukat. A történelemben volt már erre sok példa. Ami viszont fontos: az Európai Unióban még él a vétó lehet?sége, aminek a használatához bátorság és józan ész kell.

Meggy?z?désem, hogy nem mi voltunk az egyetlen tagállam, amely nem támogatta a döntést, ugyanakkor félelmetes érzés szembemenni a másik huszonhattal. Nem mindenkinek van hozzá ereje, még akkor sem, ha tudja, hogy ezzel nemcsak a saját hazáját, de egész Európa, s?t, Ukrajna érdekét is szolgálná. Legalábbis azokét az ártatlan ukránokét, akik ebben a pillanatban is a vérüket adják.

Hogy ki megy szembe a forgalommal, csak néz?pont kérdése. Mindenesetre a brüsszeli vezetésnek nem ártana szétnéznie maga körül. Még nem kés? irányt váltani!

Ambrus-Jobbágyi Zsófia - www.magyarnemzet.hu

Ajánló